

Nikdy som nefotil pre peniaze

→ „Fotoaparát som bral do ruky iba vo chvíli, keď som skutočne cítil, že mám inšpiráciu a chcem tvoriť.“ ←

KURT STALLAERT:

Fotograf, ktorého cesta viedla z obleku poisťovacieho agenta medzi módnou, reklamnú a umeleckú elitu, prichádza do Bratislavy predstaviť novú definíciu hranice medzi fotografiou a videom.

Existenciu prítomnosti filozofi mnohokrát spochybnili. Ľudstvo podľa nich konštantne žije medzi minulosťou a budúcnosťou. Ak však nastane vo vašom živote moment, že sa ocitnete zoči-voči dielu Kurta Stallaerta, silu a význam prítomného okamihu začnete opäť prehodnocovať. Technológia, akou zachytáva každodenný život, sa nazýva „moving still“ a v reáli funguje ako prechod od fotografie k videu. Jeho dielo môže trvať pokojne aj 11 hodín a dej na ňom absentuje. Krása okamihu v každej mikrosekunde však neprestáva fascinovať a od 29. novembra do 16. februára je tento zážitok dostupný aj na treťom poschodí Pálffyho paláca v Galérii mesta Bratislavy.

Kurt, spomeníš si na prvý kontakt s fotografiou?

S fotografiou som bol v kontakte od útleho detstva, môj otec bol amatérsky fotograf. Vďaka nemu som vzal do rúk fotoaparát a začal snímať prvé zábery. Keď som bol ešte na základnej škole, vyrazili sme s otcom na výlet, kde som fotil všetko okolo. Po návrate sme spolu fotky vyvolali a ja som sa tak naučil celý proces ich výroby. Vtedy som však fotografiu vôbec nevnímal ako voľbu budúceho povolania...

O akej práci si snúval?

Ako veľa chlapcov, aj ja som túžil stať sa požiarnikom. Naozaj som sa tou otázkou začal zaoberať až v oseemnástich rokoch, keď som si vyberal ďalšie štúdium. Chcel som študovať fotografiu, no moji rodičia to nevideli ako cestu, ktorá ma uživí. Nepoznali možnosti, aké dnes ponúka trh a koľkými rôznymi smermi sa dá uberať... Druhou možnosťou bol poisťovací agent, čo som aj vyštudoval. Som veľmi šťastný, že som sa tomuto zamestnaniu venoval, ak by to tak nebolo, pochybujem, že by som sa stal fotografom.

Prečo?

Keďže som mal veľa práce, ktorá mi zaručovala slušný príjem, fotografii som sa mohol venovať slobodne bez toho, aby som ňou musel zarábať peniaze a byť pod tlakom. Veľa mladých fotografov dnes robí túto chybu. Berú každú príležitosť, keď môžu zarobiť peniaze, ale tým sa nijako nevyvíjajú. Nemajú tvorivú slobodu. Ja som nikdy nefotil pre peniaze. Fotoaparát som bral do ruky iba vo chvíli, keď som skutočne cítil, že mám inšpiráciu a chcem tvoriť.

Aký bol tvoj prvý veľký komerčný džob?

Je vtipné, že sa na to pýtaš, ale fotili sme ho na Maldivách a klientom bola práve poisťovňa, náš hlavný konkurent. Nikto z tímu však netušil, že aj ja som v tom čase ešte pracoval ako poisťovací agent. Rozpočet na fotenie nebol veľký, no poprosil som kamarátov, aby prišli na Maldivy zadarmo pózovať. Klientovi som ušetril peniaze, priatelia mali krásnu dovolenku a ja som všetky zarobené peniaze investoval do novej techniky.

Nebýva zvykom, že úspešného zahraničného fotografa reprezentuje slovenský agent. Ako si sa spoznal s Jozefom Pavleyem?

Pred pár rokmi mi Jozef zatelefonoval a ponúkol mi, že by ma zastupoval. Myslím, že som mu to nikdy potom nepovedal, ale vtedy som práve hľadal niekoho, kto by ma zastupoval v zahraničí. Chcel som rozťahnuť krídla a poznal som limity belgického trhu. Cítil som sa pripravený pracovať v nových krajinách. Jozefa som v Prahe navštívil a hneď sme si porozumeli. V tom čase som pracoval na mojej sérii „bodybuilders“. On mi ponúkol, že mi pomôže edíciu produkovať v Prahe. O pár mesiacov sme fotili a dnes sme už blízki priateliam.

Čo si na vašej spolupráci najviac vážiš?

Veľkou výhodou práce s Jozefom je, že som nikdy necítil, že som mnou pracuje iba s vidinou zárobku. To je dnes veľmi vzácné. Mám pár agentúr, ktoré ma zastupujú v Amerike, viackrát som tam aj fotil. Nikdy som však nemal taký dobrý pocit ako pri práci s Jozefom. Uvedomil som si, že energia, ktorá pri práci vzniká, nikdy nezávisí od toho, či ste v New Yorku, Bruseli, alebo v Prahe... ale iba od toho, čo fotograf vysiela. Nie je to miesto, čo vytvára energiu, sú to ľudia, ktorí vás obklopujú. Pre nezainteresovaných je však omnoho vzrušujúcejšie počuť, že ste pracovali v New Yorku alebo Los Angeles. Platí to aj naopak. Ak niekomu poviem, že fotím v Bratislave, ľudia sú zvedaví.

Prečo svoje diela prezentuješ práve v Galérii mesta Bratislavy?

Je to jedna z mojich väčších sólových výstav, kde predstavím aj najnovšiu tvorbu, moving stills. Výstava vznikla na impulz môjho agenta, ktorý mi vnúkol myšlienku priniesť moje dielo na nový trh. V minulosti tu Jozef predstavil výstavy Davida LaChapella či dua

René & Radka. Je pre mňa česť, že ich môžem nasledovať.

Kedy si začal pracovať na sérii moving stills?

„Pohyblivé obrázky“ som začal tvoriť pred dvoma rokmi. Dostal som ponuku od mesta, aby som pre jeden verejný priestor pripravil umelecké dielo. Čím dlhšie som nad tým rozmýšľal, tým viac mi bolo jasné, že nedodám iba statickú fotografiu. Chcel som koncept viac rozpracovať. V tom čase som sa náhodou vybral na výstavu videoportrétov Roberta Wilsona, ktorú mal v Belgicku. Tam som si uvedomil, že ja pracujem veľmi podobne, ale nikdy svoje dielo nefilmujem. To mi ponúklo nový pohľad na moju prácu. Robert ma inšpiroval, ja som sa posunul ďalej. On je najmä divadelný režisér a scénograf, ja som fotograf, vďaka jeho práci som však začal o svojom diele uvažovať inak. Je to veľmi vtipná zhoda, že obaja v Bratislave vystavujeme paralelne.

Je proces tvorby fotografie a moving stills podobný?

Vždy sa zameriavam na to, čo chcem zobrazit', a na spôsob, ako to zachytiť. Pri tvorbe moving stills je veľmi dôležité, aby záber nemal koniec ani začiatok. Každá mikrosekunda, ktorú v diele vidíš, funguje aj ako kvalitne spracovaná fotografia. Nie je jednoduché urobiť dielo, ktoré sa projektuje hodinu a každá sekunda je spracovaná na tomto princípe. Každé dielo je nesmierne náročné na produkciu, niekedy sa nakrúca aj dva dni.

Ktorý moving still je tvoj obľúbený?

Najviac mám rád dielo z piatich obrazoviek. Všetci zobrazení v ňom postupne opúšťajú svoju obrazovku a prechádzajú do jed-

➤ „Každé moving stills je nesmierne náročné na produkciu, niekedy sa nakrúca aj dva dni.“ ↵

nej centrálnej. Teraz je dielo v Belgicku, potom poputuje na Miami. Mám ich veľmi rád všetky. Jedno dielo trvá 11 hodín a 24 minút. Páči sa mi myšlienka, že ho takmer žiaden divák nikdy neuvidí celé. Zakaždým, keď okolo neho prejdete, bude iné a vždy krásne. Nie je to film... nemá dej. BACK TO THE NATURE je jeho pracovný titul a zobrazuje ľudí, ktorí vychádzajú z vody. Nikdy som projekciu tohto diela nevidel a v Bratislave bude mať premiéru. Moje čiernobiele video si pozrel v New Yorku aj JAY Z a bol nadšený.

Minulú jeseň si ho v New Yorku fotil a nakrúcal. Ako sa s ním pracovalo?

Veľmi si jeho prácu vážim, mali sme spolu veľmi dobrý pracovný kontakt. Cítil som, že aj on rešpektuje moju prácu. Pôvodne mal na nakrúcanie vyhradenú iba hodinu, ale ostal tri. Potom sme sa na streche v Dumbe rozprávali a pozval mňa aj môjho agenta do svojho klubu.

Máš motto, ktorým sa v živote riadiš?

Vždy počúvam hlas srdca vo všetkom, čo robím. Nikdy nepozerám na peniaze, ktoré zarobím. Fotografia je niečo, čomu som sa chcel venovať a zhodou okolností sa z nej stalo moje povolanie.